

Lovforslaget sattes til forhandling.

Socialministeren (Strøm): Jeg skal her ved tillade mig for det høje landsting at anbefale forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (vedrørende forsorgen i anledning af tuberkulose, leddegigt, kræft m. v.), således som lovforslaget er vedtaget i folketinget.

Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, har der igennem de senere år dels her i rigsdagen, dels ude i befolkningen været rejst krav om forbedring af de forhold, hvorunder tuberkuloseramte familier lever. Først nu er det imidlertid muligt for mig at fremsætte forslag om ændringer af de gældende understøttelsesbestemmelser, idet jeg har måttet afvente resultaterne af den undersøgelse på bred basis, som er foretaget af det af indenrigsministeriet den 12. juni 1943 nedsatte udvalg til behandling af spørgsmålet om efterforsorg for tuberkuløse patienter.

I nævnte udvalgs betænkning stilles der en række forslag, hvis hovedformål er ved særlige foranstaltninger at søge at hjælpe de tuberkuløse til i videst muligt omfang at blive i stand til at forsørge sig selv og deres familier.

Da sygdommens særlige karakter er de ærede medlemmer velbekendt, skal jeg ikke her komme ind på dette spørgsmål, og for så vidt angår den nærmere begrundelse for udvalgets forslag tillade mig at henvise til betænkningen, navnlig kap. XIII om understøttelsen.

Den i årenes løb stedfundne udbygning af tuberkulosestationerne, gennemførelse af masseundersøgelser m. v. har medført, at flere og flere kommer til behandling på et så tidligt stadium af sygdommen, at mulighederne for helbredelse er store. Det har dog på den anden side også vist sig, at mange afholder sig fra at gå til undersøgelse og behandling for tuberkulose, fordi den hjælp, der i øjeblikket kan ydes, anses for utilstrækkelig, ligesom et ikke ubetydeligt antal personer i utide afbryder en påbegyndt behandling, fordi deres familier ikke kan klare sig med den ydede understøttelse.

Den hjælp, som efter de gældende regler står til rådighed for tuberkulosepatienter og deres familier — nemlig invaliderente

(eventuelt aldersrente), hjælp i henhold til forsorgslovens §§ 247—48 om kronisk syge og hjælp i henhold til de særlige bestemmelser i §§ 263 og 264 —; anser udvalget som utilstrækkelig for den patient, som rammes af tuberkulose, og for hvem sygdommen ikke har udviklet sig til en kronisk lidelse. Der bør efter udvalgets opfattelse i disse tilfælde ydes en mere effektiv hjælp, så at patienten uden økonomiske bekymringer kan underkaste sig den behandling, rekonvalescens og eventuelle oplæring, som tilrådes ham af tuberkulosestationen og sanatoriet.

Udvalget har overvejet forskellige muligheder for ydelse af en sådan forbedret hjælp, og er nået til det resultat, at de pågældende bør have en hjælp, der sætter dem i stand til at opretholde deres tidligere levevilkår indenfor rimelige grænser, altså en ordning, der svarer til den, der gælder for værnepligtiges familier. Jeg skal herved henvise til forsorgslovens § 281. Udover denne hjælp foreslås tilskud til bedre kost og bolig og til hushjælp, og denne særlige hjælp vil navnlig være af betydning for de familier, der ligger på et lavt indtægtsniveau. Udvalgets forslag — som socialministeriet for sit vedkommende kan tiltræde — må ses som et led i en aktiv efterforsorg, og den forhøjede hjælp bør kun kunne ydes, hvis pågældende følger tuberkulosestationens og sanatoriets anvisninger med hensyn til behandling, rekonvalescens og optræning. Den person, der sætter sig udenfor ordningen ved at nægte at følge de givne anvisninger, må være henvist til hjælp efter de almindelige bestemmelser; viser tilfældet sig at være kronisk, og dette vil efter udvalgets opfattelse i almindelighed vise sig efter 2—3 års forløb, må pågældende ligeledes henvises til hjælp efter de almindelige regler.

Idet den foreslåede nyordning alene tager sigte på patienter, der lider af tuberkulose eller følgerne heraf, har det været nødvendigt at foreslå visse ændringer i § 265 angående personer, der lider af lupus, kræftsår, kræftsvulster eller andre ondartede svulster, samt af leddegigt.

Ændringerne er kun af formel karakter, og der gives de pågældende patientgrupper samme retsstilling som efter de gældende regler.

Medens udgifterne til de tuberkuløse hid-